Quelle: http://manuscripta.at/?ID=41233
Copyright: Melk, Benediktinerstift

parvulos suos ad petrã .i. malas cogitões advenientes ad Chrũ alli-
dere ps. 136. documentũ vel instrm. 50.
Qui bonis invidet etc: sprui S. resistit, servus .n. dño suo stat aut cadit.
Nulla res est ita vera et propinqua saluti sicut mãa cõfessiões. c. 15. Stat.
Pena aeterna usq; in infinitũ augeretur.
Ab occultis meis munda me et ab alienis parce servo tuo.
Nimia familiaritas parit contemptum.
Nos vos me elegistis, sed ego elegi vos. Joan. . Nos potius ama-
mus et eligimus vana et noxia &c sed Deus misertus mi convertit
nos, atq; adeo saepe p adversa ad meliora compellere non cessat
Quid habes q non accepisti. Usq;q° ponere consil. &c.
Nec quilibet a quolibet amari cupit sed quẽ ipse et quidẽ prius
dilexit, nec quivis quemvis utilr et iocunde amat, nisi a quo vi-
cissim amatur. Deus et prior nos dilexit et amatus redamat ve-
hementius, nec unq; frustra diligit.
Nihil differt quib; caro poenitentiis addicit, dummodo voluntas
pcedentis illecebrae, vicaria repressi corporis afflictione roboret,
Pet. Dam. ad Flor. Eccles.
Qui dño famulant paucis indigent, semp q volunt habent,
qr nihil aliud qq q sit velle nostrum. Laur. Justin. c. 2.
Nec vult Deus perire aiam, sed retractans cogitat ne penitus
pereat q abiectus est.
Si quaesieris eum invenies eũ, si autẽ dereliqueris eũ
proiciet te in aeternum. 1. paral. 28. David ad Salom.